

ταμάχι

ταμάχι, το, ουσ. [<τουρκ. tamah], η απληστία, η πλεονεξία: «πρώτη φορά μου βλέπω άνθρωπο με τέτοιο ταμάχι».

- το πολύ ταμάχι, χαλάει το στομάχι, η μεγάλη απληστία, πλεονεξία, έχει πολλές φορές αντίθετα αποτελέσματα για τον άπληστο, για τον πλεονέκτη: «τα 'θελε όλα δικά του, αλλά στο τέλος δεν πήρε τίποτα, γιατί το πολύ ταμάχι, χαλάει το στομάχι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας